

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת ויקחי תשפ"ב

האריה בוולפאק

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת ויחי תשפ"ב האריה בוולפאק

ידי היה לחוץ. משפחתו עברה עכשיו לוולפאק שבניו ג'רסי, שם קיבל אביו את המשרה כראש הכולל המקומי של קהילת וולפאק. בעקבות העובדה שהם עברו לשם מבורו פארק, הוא לא ממש היה רגיל להתגורר בכזו עיר קטנה. הוא קיווה שהוא יצליח קצת להתחבר עם ילדים.

היום הוא היום הראשון של ידי בתלמוד התורה בוולפאק. הוא מעולם לא למד בתלמוד תורה בו לא דיברו ביידיש. איך זה הולך להיות?

כאשר ידי הגיע לתלמוד התורה הוא חש מיד כאילו כולם מביטים בו. הוא היה הילד היחיד בעל פאות מסולסלות וחסידיות. לכל שאר הילדים היו פאות קצרות יותר, מאחורי האוזניים. הוא נשם נשימה עמוקה ופתח את דלת כתתו.

הרב גולדשטיין היה נחמד מספיק בכדי לקדם אותו בברכה ובחמימות רבה בפני כל הכתה, אולם כולם השתתקו ובהו בו כאשר הוא שאל אם יוכל להלוות ממישהו "חימש" מכיון ששלו נמצא עדיין בביתו בין הארגזים הארוזים. אפילו לרב גולדשטיין זה לקח כדקה להבין שידי מבקש כעת "חומש".

הצורה בה הרב גולדשטיין והילדים הגו את המילים נשמעה שונה מאד מהדרך בה הגו את המילים בתלמוד התורה של "הורקי" בבורו פארק. כאן אמרו דברים כמו "הלכה" ו"ברכה" במקום לומר "הלוכה" ו"ברוכה". וכאשר הם ברכו כאן הם אמרו "אלוקינו" ולא "אלוקייני". לפעמים עשה לו הרושם שהוא פשוט הגיע לארץ אחרת!

הילדים בכתה עשו כמיטב יכולתם להתייחס יפה אל ידי ולשתפו במשחקיהם, אולם הכל היה כל כך שונה. והוא לא הצליח לגרש את ההרגשה שכולם לא גומרים להביט בפאותיו ולהתרכז בצורה בה הוא הגה את המילים.

ידי ניסה קצת לחקות את הצורה בה דיברו הילדים כאן, אולם היה לו קשה מדי לשנות את הדרך בה היה רגיל הוא לדבר. כולם עדין הביטו בו באופן מוזר כאשר הוא ביקש לדעת אם הם קיבלו "תורת אבוגדור של הרב מולר",

מה, לא כך הוגים את המשפט הזה בוולפאק???

לאחר ההפסקה, הילדים שבו לכיתותיהם, אבל לידי התחשק רק לבכות. הוא הרגיש כל כך שונה והוא רק רצה לחזור לבורו פארק. הוא פחד לדבר עם ילדים אחרים כי הוא התבייש לומר כל דבר שנשמע קצת מצחיק. בנחישות הוא החליט לומר - מעתה - את הברכות בשקט ולא לשאול שום שאלות בחומש ובמשניות כדי שלאף אחד לא תהיה הזדמנות ללגלג עליו. לרגע, הוא הביט בזוג המספריים שהיו מונחות על שולחנו של הרב גולדשטיין, ומחשבה פראית עברה במוחו, כי אולי, מוטב ליטול את המספריים האלו, לחתוך במהירות את הפאות ולסדרן מאחורי אוזניו.

בדיוק אז נכנס הרב גולדשטיין לכתה וכל הילדים השתקו והתיישבו במקומותיהם במהירות.

"ילדים, התחיל הרב גולדשטיין. "אני רציתי לחלוק עימכם משהו מענין שהרב הורביץ, הרב של כתה ד', אמר לי זה עתה.

"האם תהיתם פעם מדוע בפרשת השבוע, יעקב אבינו השווה את בניו לסוגים שונים של חיות? ולא סתם כל חיה. יהודה הוא אריה, בנימין הוא זאב,

דן הוא נחש ארסי ויששכר הוא חמור! האם לא היינו חושבים שמתאים יותר ליעקב אבינו לבחור חיות טהורות???

"והתשובה אותה אמר לי הרב הורביץ היא שישנם דברים מיוחדים אותם ניתן ללמוד מההשוואה דווקא לחיות אלו. תבינו, החיות האלו הינן מלאות במרץ וכח! הן משמעותיות וגיבורות ומתנהגות עם חוזק. ותכונות אלו, הינן תכונות חשובות שיהיו לכל יהודי.

"כאשר אנחנו עובדים את השם, אנו לא רוצים להיות שקטים כמו כבשה קטנה או ישנוניים כמו פרה. לא, אנחנו רוצים ללכת בדרך התורה והמצוות עם חוזק וכח, עם רצון והתלהבות ולא להתבייש במה שאנחנו. ולכן, כשאנחנו נלמד היום את המשניות בקול, עלינו לשמור בתודעתנו את החוזק שאנחנו, בני ישראל, צריכים לעבודת השם שלנו, בדיוק כמו שיעקב אבינו בירך את ילדיו, שהם יהיו כמו אריות, זאבים, נחשים וחמורים."

הרב גולדשטיין פנה לפתוח את המשניות שלו, כשהוא הבחין בידי.

"ידי, יש לך חיוך ענק על הפנים," הרב גולדשטיין אמר. "קשור למשהו שאמרתי??"

"דווקא כן!" הכריח ידי את עצמו לענות, מנסה בכל מאודו לא להישמע מבוייש. "אני הרגשתי שלא בנח היום בגלל שאני כל כך שונה משאר הילדים בכתה.

"אולם מה שהרב אמר על יעקב אבינו הזכיר לי ששמי, ידי, הינו קיצור של השם 'הידה'! ואם הפוסיק אומר 'גיר אריה יהידה' אז אני צריך להיות חזק ובעל ביטחון כמי שרוכב על אריה ולא להתבייש ולשתוק רק בגלל שאני קצת שונה מכל השאר!"

ובכך פנה ידי אל המשניות שלו, מוכן להתחיל ללמוד במלא המרץ, בקול רם, יחד עם שאר בני כיתתו.

שבת שלום ומבורך!